

Written by - நரே காணல் கண்டவர்: 'பதிவுகள்' ஆசிரியர் வ.ந.கிரிதரன் -
Thursday, 14 April 2016 21:39 - Last Updated Sunday, 05 June 2016 02:23

செய்திருக்கிறார்கள். எனினும் இந்தக் கருத்தில் எனக்கு மாற்றமில்லை. சரியான விமர்சனம் அக்கறையைக் குரியதெனினும், அதற்காகப் படைப்பாளி செய்வதற்கு எதுவும் இருப்பதில்லை. இலங்கையில் 'கனவாச சிறை' எதிர்கொண்ட விமர்சனங்கள் ஆரோக்கியமானவையாகவும், சிறப்பானவையாகவும் இருந்தன. அது மனத்தளவில் என்ன உற்சாகப்படுத்தியிருக்கிறது.

0000000000 000000000000 0000000000000000 00000000 00000000000 000000 00000000000000
000000000000000000 00000000000000000000. 000000000 000000000 0000000000000 ? 00000000000
00000000000000000000 ? 000000000000 00000000 000000000000.

000000000000 :கனவாச சிறையின் ஒற்றைத் தொகுப்பைத் தயாரிக்க ஆரம்பிப்பதற்கும், தாய் வீட்டுப் பத்திரிகையில் 'நதி' நாவல் தொடராக வெளிவரவதற்கும் முன்பிருந்த கேப்டன், என மனத்தில் இருந்துகொண்டிருந்த நாவல் தான் இப்போது வெளிவரவிருக்கிற 'கந்தில் பாவை'. மணிமகேலை காப்பியத்தில் முற்பிறப்பில் வந்ததும், இனி வருவதும் உரதைத் சக்ரவாளக் கோட்டத்து கோயில் துணியில் அமரநீதிருந்த சிலத்தான் கந்தில் பாவையென்பது. மணிமகேலையையும், சமுதாயியினதும் முற்பிறப்புகள் பற்றிக் கற்றி வருவது உரதைத் பாவையும் அதுதான். 1880ல் தொடங்கி 2015இல் முடிவாகும் இந்தப் புதிய நாவல், நான்கு காலகட்டங்களாகக் கொண்டதாக ஒரு நீண்ட காலப் பரப்பில் தனக்கதையை விரித்துச் செல்கிறது. இந்த நான்கு காலகட்டங்களும் மூலக்களின் அனுபவங்களும் அறிவினதும் ஊடாக புனவையும் தொடர்பும் பெறுவதால் 'கந்தில் பாவையென' இந்த நாவலுக்குப் பெயரிட்டனே.

0000000000 :நாவல் நான்கு காலகட்டங்களையுள்ளடக்கியுள்ளதாகக் கூறுகின்றீர்கள். இந்த நாவல் கற்றுப் பொருள் என்ன? நட்பெறும் களம் எது? 'கனவாச சிறை' போல் இதிலும் அக்காலகட்டத்து அரசியலை உள்ளடக்கியதொரு அரசியல் நாவலா?

000000000000 :கதையின் பின்னணியில் அவ்வகால அரசியலும், சமூகமும் தவேகைக் கேற்ற அளவில் பதிவாகியுள்ளன. அக்காலகட்டங்களின் வாழ்க்கை சிறப்பாகப் பதிவாகியுள்ளதாகவே நம்புகிறேன். மனவாழங்களிலுள்ள வடிகளாகக் கீறியுத் தமனத்து எப்படி ரணமாகி மனிதர்களையே சிதவை நிலைக்குத் தள்ளுகிறது எனப் பதை விளக்குவதையே இது பிரதானமாகக் கொண்டிருக்கிறது. அதைச் சொல்ல எடுத்துக் கொண்ட உத்தியிலிருந்துதான் நாவல் வடிவங்களாகிறது. ஒரே பரம்பரையின் நான்கு தலைமுறைகளில் வாழ்ந்த நான்கு குடும்பங்களும் குற்றும் ஒரேவிதமான மனநிலை சார்ந்த சம்பவங்களையும் ஒரே கதையாக நாவலென்ற வடிவத்துள் ஒற்றைச் சங்கிலியால் பிணைத்து இருக்கிறேன். வடிவப் பிரகஞ்சையோடு மிகவும் அவதானமாகப் படைப்பாகப் பட்டாள நாவல் இது. இந்த வடிவ உத்தி நாவலின் சிறப்புக்கு மிகுந்த கைகொடுத்து இருக்கிறது. 1880களில் மிசனரிகளின் வருகை காலத்தில் ஆரம்பிக்கும் நாவல், அடுத்து கிறித்துவத்திற்கெதிரான சவைத்தின் புத்தொழிவுச் சிக்காலத்தகை கடந்தும், பின்னர் அதற்குத் தலைமுறையின் கதையை இலங்கை சமுதாயத் திரம் பெற்ற சிறிது காலத்திற்குப் பிந்தி நகரத்தி, மறேகு நாட்களையோக்கிய புலப்பெயர்வுகளின் பின் தம் குடும்ப வரலாறுகளையும், அவற்றில் சிலரின் மனநிலையைப் பாதிப்புகளின் மூலங்களையும் கண்டறிய எடுக்கும் இரண்டுகுடும்பங்களின் முயற்சிகளை விளக்குவதாகவும் நாவல் விரிகிறது. இந்தத் தடேலின் தடங்களையே டீசண்யமாகத் தெரிவிப்பதற்காக நாவலை பின்னோட்டமாக நகரத்தியிருக்கிறேன். யாழ்ப்பாணச் சரித்திரத்தில் புராதன நகரக்கருத்துப் பெறும் கந்தரோடையையும், அதையொட்டிய கிராமங்களையும் நாவல் பிரதானங்களாகக் கொண்டிருக்கிறது. ஐதீ கங்களதும்,

அவற்றுக்கு அழுத்தம் கொடுத்து தனவாக இருக்கவில்லையென்பதைக் காணமுடிந்தது.

அறுபதுக்களின் இறுதியில் நான் எழுத ஆரம்பித்த காலத்தில் சோஷலிச சிந்தனைகளுக்கு நான் உட்கொண்டிருந்தபோதும், அதை ஒரு அரசியல் சிந்தனையாக மட்டும் தான் நான் பார்த்திருந்தேன் என்றே நினைக்கிறேன். அரசியலும் இலக்கியமும் வேறுவேறானவை என்று யோசிக்கக்கூடிய தளையில்தான் இலவாத வயதுதான் அது. ஆயினும் பரந்தபட்ட வாசிப்பு இருந்துகொண்டிருந்த வகையில் என்னால் வித்தியாசமாக இயங்க முடிந்திருக்கலாம்.

'கூரடர்கள்' என்ற எனது முதல் சிறுகதை சமீக நோக்கின் காரணமாக ஒரு கோபத்தையெழுப்புவதற்குரிய கதையாக மட்டும் இருந்ததை நான் கண்டேன். இந்தச் சமீக நோக்கை மீறி அரசியல் நோக்கு அழுத்தம் பெறுவதாய் பின்னால் வந்த எனது கதைகளும் இருக்கவில்லை. கமயினிசம் அல்லது சோஷலிசம் என்பது ஒரு அலையாக, ஒரு புரட்சிகரச் சிந்தனையாக உலகளாவிய சிக்கல்கொண்டிருந்த காலம்தான். மலே நாடுகளில் எந்த அறிவுஜீ வியுமகேட்ட அச்சிந்தனையிலிருந்து பெரும்பாலும் தப்பியிருக்கவில்லை என்றே சொல்லிவிடலாம். இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் இளைய தலைமுறையினரில் மிகப் பெரும்பாலானவர்களிடையே அது ஒரு பாணியாகவே மாறியிருந்தது. மார்க்சியம் பற்றி தெரியாதவர்களும் கூட சமீக மாற்றம் பற்றி பேசினார்கள். இவர்களை வைத்துப் பார்க்கும்போது சோஷலிசத்தின் மீது தான் எந்த ஈர்ப்புக்கூட அதற்கு ஒரு ஆர்வக் கோளாறினால் ஏற்பட்டிருந்ததாகவும் சொல்ல முடியும். ஆனால் தொடர்ந்த சீயான மார்க்சியப் பியல்வா பின்னாளில் என்னை ஒரு மெய்யான சோஷலிசவாதியாகவே மாற்றியிருந்தது. இன்று உலகநிலமையின் பல்வேறு மாற்றங்களும் என்னை ஒரு மார்க்சியவாதியாகவே தொடர்ந்தும் தக்கவைத்துக்கொண்டு இருக்கின்றன. அதன் மீலமாகவே இன்றைய சமீகத்தை, அரசியலை, உலகத்தை நான் புரிந்துகொள்கிறேன். ஆயினும் விவிலியத்தில் இலவாதது இலவையென்று கிறித்தவர்களும், கார் ஆனில் இலவாதது இலவையென்று முஸ்லிம்களும், வதேங்களில் இலவாதது இலவையென்று இந்துக்களும் சொல்வதுபோல் மார்க்சியத்தில் இலவாதது இலவையென்று நான் எப்போதும் கொண்டது இல்லை. மார்க்சிய உலகத்துக்கு வெளியே ஒரு அக உலகம் உண்டாவதென்றும், அது காவியங்களாலும் இலக்கியங்களாலும் சீர்செய்யப்படுகின்றது என்றும் நான் நம்பி வந்திருக்கிறேன். அன்றும் சரி, இன்றும் சரி அரசியலும் இலக்கியமும் வேறானவை என்ற எனது இந்தப் பார்வை இயல்பாக ஏற்பட்டதே தவிர, வட்டங்களிலிருந்து விலகியிருக்கவேண்டாமென்ற எந்த நிர்ப்பந்தத்தினதும் தவேகையினதும் அடிப்படையில் இருக்கவில்லையென்று நான் நிச்சயமாகச் சொல்வேன். அது சூயம்புவாக ஏற்பட்டது. அதனாலேயே சார்புகளற்று இருக்க நேர்ந்தது. இந்தப் புரிதல் என் சிந்தனையில் தவிர்க்க முடியாதபடி தன் பாதிப்பைச் செய்வதே செய்யும்.

முற்போக்கு இலக்கியச் சிந்தனை ஒரு தவேகை கருதி இலங்கைத் தமிழ்ச் சமூகத்தில் தோன்றி நின்றால் அதன் எதிர்நிலையாக நற்போக்கு இலக்கியச் சிந்தனை தோன்றியது. பிரபஞ்ச யதார்த்தவாதத்தை முன்னிறுத்திய ம.த.வின் சிந்தனை இவ்விரண்டுக்கும் எதிர்நிலையில் நின்றிருந்ததெனலாம். இன்று இந்த இரண்டும் தொடர்ச்சியின்றி வரலாற்றில் புதைந்து கிடக்கின்றன. முற்போக்கு இலக்கியத்துக்குக் கொஞ்சமேனும் தொடர்ச்சி இருக்கவே செய்கிறது. இருந்தும் என் நடையை அதன் பாதையிலிருந்தும் விலக்கியே கொண்டிருந்தேன்.

இன்னும்மொன்று. எல்லாருக்குமான சுகங்கள் போலவும், எல்லாருக்குமான துக்கங்கள் போலவும் வாழ்க்கை எனக்கும் அளித்தது. அவற்றை பிரக்ஞையற்றுக்கூட ஒருவரால் வாழ்ந்துவிட முடியும். ஆனால் வாழ்க்கை தந்தனவற்றுள் நான் அழ்ந்தி வாழ்ந்ததே மீண்டனே. அது எனக்குப் பிடித்திருந்தது. வாழ்க்கையைச் சுகித்தே வாழ்ந்திருக்கிறேன். சுகங்களைப் போலவே துக்கங்களையும். 'எதுவும் இழப்பல்ல' என்று ஒரு கவிதை தொண்ணூறுகளில் தமிழ் நாட்டிலிருந்து வளிவந்துகொண்டிருந்த 'நிழல்' என்ற ஒரு சிறுபத்திரிகையில் எழுதியிருக்கிறேன். இழப்பை ஒரு அறிதலாகவும், அனுபவமாகவும் எப்போதும், எல்லாராலும் கொண்டுவிட முடியுமாவென்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆனால் அந்தக் வயதில், அந்தக் காலகட்டத்தில் என்னால் அவ்வாறு நின்கைகவும் உணரவும் முடிந்திருந்தது. இழப்பதும் சுகமே என்பது ஞானமல்லவா? ஒருவளை இந்த வித்தியாசமான அனுபவங்கள்கேட்ட என எழுத்தின் ஆதார பலமாய் நின்றிருக்க முடியும்.

அப்போது அரசியலுக்கும் இவனுக்குமான ஒரு விலகல் நிகழ்வாய்ப்புண்டானே? அவ்வாறே அது நிகழ்ந்தது. அரசியல் என்ன 'இவன் எனக்கு லாயக்கற்றவன்' என ஒதுக்கினாலென்ன, நானே 'இது எனக்கு ஏற்பானதல்ல' என ஒதுங்கினாலென்ன, நிகழ்ந்ததென்னவோ ஒரு விலகல். இது நான் நரேபி அரசியலுள் இல்லா என்று அர்த்தமாகிறதே தவிர, எனக்கு அரசியலே இல்லையென்று ஆகவில்லை. சமீப மனிதனாக இருக்கிற எவனொருவனுக்கும் ஒரு அரசியல் இருக்கவே செய்கிறது. எனக்கும் அரசியல் உண்டு. ஆனாலும் அதை வளிப்படையாக என எழுத்தில் என்றும் நான் அழுத்தம் செய்வதில்லை. அந்தவகையில் என்படபைப்புகள் எல்லாமே எந்தக் கருத்தையும் வளிந்துசொல்வனவாக இருக்கவில்லை.

□□□□□□□□ :அரசியலும், இலக்கியமும் வறோனவை என்று கபிற்கினர் ர்கள். ஆனால் கனவூச்சிறை நாவல் ஈழத்துத் தமிழரின் தசீய விடுதலைப்போராட்ட அனுபவங்களபை பதிவு செய் திருக்கின்றதே. அது ஈழத் தமிழரின் அரசியலைப் பசேும் இலக்கியப்படபைப் பல்லவா? பின் எங்ஙனம் நீங்கள் அரசியலும், இலக்கியமும் வறோனவை என்று கருதலாம்? சிறிது விளக்குவீர்களா?

□□□□□□□□□□ :கனவூச்சிறையின் தோற்ற நியாயமே வறே. அது அரசியலைச் சொல்லவந்த நாவல் அல்ல. அரசியல் சிதைத்த மனிதர்களின் வாழ்க்கையைச் சொல்லவந்த நாவல். மனித வாழ்க்கையைச் சிதறடித்த அரசியலை அது சொல்லியிருந்தபோதும், நாவலின் தவேகைகளவான அரசியலே அதில் பசேப்பட்டிருக்கிறது.

தாஸ்தாயவெஸ்கியின் 'கரமசோவ் சகோதரர்களில் அரசியலுக்கும் மதத்திற்கும் இடையே இருந்த, இருக்கவேண்டிய ஊடாட்டம் பற்றி விரிவாகப் பசேப்படுகின்றது. அரசியல் போல் மதம் குற்றங்களுக்குத் தண்டனை கொடுக்கும் அதிகாரம் கொண்டதாக இருக்கவேண்டுமென்று கருதும் குழுவினரையும் அதில் காணமுடியும். மதத்திற்கு கீழ் அரசியல் இருக்கவேண்டுமென்றும், அரசியலுக்குக் கீழ் மதம் இருக்கவேண்டுமென்றுமாக பலவாறான தளங்களில் விரிவான விவாதங்கள் அதில் உள்ளன. ஆனாலும் 'கரமசோவ் சகோதரர்கள்' அரசியல் நாவல்ல. கரமசோவ் காலத்திலும், அவனது மகன்களின் காலத்திலும் இருந்த ரஸ்யாவின் சமீப, அரசியல் புலத்தில் அதில் ஒரு கதை சொல்லப்படுகிறது. 'கனவூச்சிறையும' அவ்வாறானதே. அது யுத்தத்தின் மனிதாயத் சிதைவைச் சொல்லவந்த நாவலே.

இலக்கியத்துக்கு சமீப அக்கறை இருக்கவேண்டுமென்பது ஒரு தவே. கண்டிப்பான

எழுத்துக்களையே தரமானதாக நாம் பெறமுடிந்திருப்பதின் இரகசியம் இங்கே இருக்கிறது.

0000000000 : மூற்போக்கு இலக்கியத்தில் சில நல்ல எழுத்துக்களையே தரமானதாக நாம் பெறமுடிந்திருப்பதின் இரகசியம் இங்கே இருக்கிறது' என்று கஹுகின்றீர்கள். 'இலங்கதைத் தமிழ்எழுத்துக்கள் பெரும்பாலும் கருத்துநிலைகளை வற்புறுத்துவதற்காக எழுதப்பட்டனவாகவே உள்ளன' என்றும் கஹுகின்றீர்கள். அப்படியானால் மூற்போக்கிலக்கியத்தின் பெரும்பாலான படபைப்புகள் கருத்தினை வற்புறுத்துவதும் பிரச்சாரப்பட்டபைப்புகள் என்று கருதுவதுபோல் தெரிகிறதே. மலேம நீங்கள் தரமானதாகக் கருதும் மூற்போக்கிலக்கியத்தின் படபைப்புகள் சிலவற்றைப்பற்றி எம்முடன் சிறிது பகிர்ந்திட முடியுமா?

000000000000 மலே நான் சொன்னதாக நீங்கள் கஹியிருக்கும் இரண்டும் ஒன்றுதான். கருத்துநிலைகளை வற்புறுத்துவதற்காக தோன்றிய எழுத்து இலக்கியம் தரமான எழுத்துக்களைக் குறைவாகவே தந்திருக்கிறது. க.டே.டானியலின் 'போராளிகள் காத் திருக்கிறார்கள்' மற்றும் திக் குவல்லை கமாலின் 'ஒளி பரவுகிறது' என்ற நாவல்களை எடுத்துக்கொள்ளலாம். கடற்கரையைக் கிராமமொன்றில் மீனவ சமுதாயத்தில் நிகழும் பொருளாதார நெருக்கடியையும், அங்குள்ள வாழ்நிலையையும் விபரிக்கின்ற 'போராளிகள் காத் திருக்கிறார்கள்', தொழிலாளர் ஒற்றுமை, போராட்டம் என்ற எந்தச் சூலகத்தையும் தாங்கி நிறுக்காமல், தொழிலாளர் வாழ்முறையை, கடலின் சந்தங்களை, அதன் அமைதியை, அதனால் நேரம் நெருக்கடிகளை, இயல்பு நிலைகளை, அம்மக்களின் காதலை அதற்கான மோதலை மட்டும் சொல்கிற நாவல். க.டே.டானியலின் நாவல்களிலே மிகுந்த கலாநரேத்திகொண்டதாக இதனைச் சொல்ல எனக்குத் தயக்கமில்லை. அது க.டே.டானியலின் ஏனைய நாவல்களைவிட அனேகமாக சகல நிலைகளிலும் மாறுபட்டிருப்பது. ஆனால் 'ஒளி பரவுகிறது' தயார் ஆடையாடும் நிறுவனமொன்றின் நடப்பியல்புகளையும், அதில் வலைசெய்யும் தொழிலாளரின் ஒற்றுமை, தொழிலாளர் சங்கம் அமைத்தல் போன்றனவற்றின் அவசியத்தையும் வற்புறுத்தி வருவது. முன்னதிலும் தொழிலாளர் வாழ்க்கை இருக்கிறது. பின்னதிலும் அந்த வாழ்க்கையைப் பசேப்டுகிறது. ஆனால் முன்னது கலாநரேத்தியுடன் இலக்கியமாகிறது. பின்னதோ கருத்தனைச் சொல்லும் கதையாக எஞ்சுகிறது.

0000000000 : ஆக எழுத்து இலக்கியத்தில் மூற்போக்குத் தமிழ் இலக்கியத்தின் பங்களிப்பு எந்தவகையில் முக்கியமானது என்று நீங்கள் கருதுகின்றீர்கள்?

000000000000 இலக்கிய வரலாற்றுப் புலத்தில் இலங்கதைத் தமிழிலக்கியத்தை, இலங்கதைத் தேசிய இலக்கியத்தை, இலங்கையின் மண வாசனை எழுத்தை அது உருவாக்கித் தந்தது என்பதை நாம் மறக்கக் கூடாது. இவற்றையே அதன் மாபெரும் பங்களிப்பாக நான் கருதுகின்றேன். மூற்போக்கு இலக்கியம் இல்லையே இலங்கதைத் தமிழிலக்கியம் எனக் கஹுவதற்கான எந்தவித தனித்தன்மையும் அற்றதாகவே அது பின்னாளில் உருவாகியிருக்க முடியும். அந்த விபத்தைத் தவிர்த்தது மூற்போக்கு இலக்கியம் தான்.

(தொடரும்)

0000000000 00000000000000000000 0000000000 (1)!

Written by - நரேக்ாணல் கண்டவர் : 'பதிவுகள்' ஆசிரியர் வ.ந.கிர்தரன் -
Thursday, 14 April 2016 21:39 - Last Updated Sunday, 05 June 2016 02:23

[=16:2011-03-03-20-10-49&Itemid=34](#)

தவேகாந் தனுடனான நரேக்ாணல் பகுதி மஹ்று: http://www.geotamil.com/pathivukalnew/index.php?option=com_content&view=article&id=3359:2016-06-05-07-04-13&catid=16:2011-03-03-20-10-49&Itemid=34